

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Lubińska
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2017 roku w G.

sprawy z **powództwa M. P. i małoletniej J. P. działającej przez matkę M. G. (1)**

przeciwko **D. P.**

o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo M. P. przeciwko D. P. o podwyższenie alimentów;

II. podwyższa rentę alimentacyjną od pozwanego D. P. na rzecz małoletniej J. P. zasądzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 12 sierpnia 2015 r. w sprawie III RC 771/14 z kwoty 400,00 zł miesięcznie do kwoty 500,00 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatną do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki – jej matki M. G. (1), poczynając od dnia 1 września 2017 r.;

III. oddała powództwo małoletniej J. P. w pozostałej części;

IV. nie obciąża powoda M. P. kosztami postępowania;

V. nakazuje pobrać od pozwanego D. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

VI. wyrokowi w punkcie II. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 257/16

UZASADNIENIE

M. G. (1) działając na rzecz małoletniej córki J. P. i M. P. złożyli do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko D. P. o podwyższenie renty alimentacyjnej: na rzecz małoletniej J. P. z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 700 zł miesięcznie, zaś na rzecz pełnoletniego M. P. z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie, płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 kwietnia 2016 r.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że alimenty w obecnej wysokości obowiązują od dnia 12 sierpnia 2015 r., a wcześniej były podnoszone symbolicznie. Podali, że ich potrzeby uległy znacznej zmianie. Wskazali, że pozwany

nie dokonuje dodatkowych zakupów na rzecz dzieci, nie uczestniczy w ich wychowaniu, nie zabiera na wakacje i nie realizuje w pełnym wymiarze kontaktów ustalonych ugodą.

Do pozwu nie załączyli żadnych dokumentów, ani nie wnosili o przeprowadzenie żadnych dowodów.

Powód M. P. cofnął swój pozew pismem z dnia 23 marca 2017 r. Pozwany na rozprawie w dniu 24 marca 2017 r. wyraził zgodę na cofnięcie pozwu przez M. P., jednak pismem procesowym z dnia 28 marca 2017 r. cofnął swoją zgodę i ostatecznie nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu. Na rozprawie w dniu 5 października 2017 r. powód M. P. cofnął swoje oświadczenie o cofnięciu pozwu i podtrzymał swoje pierwotne żądanie zgłoszone w pozwie.

Pozwany na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Końcowo, na rozprawie w dniu 5 października 2017 r. zgodził się na podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej J. P. o 50 zł miesięcznie.

W piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 24 marca 2017 r. M. G. (1), jako przedstawiciel ustawowy powódki wniosła o wyłączenie sędziego Sądu Rejonowego w Grudziądzu Agnieszki Lubińskiej od rozpoznania sprawy. Powyższy wniosek został oddalony postanowieniem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 24 kwietnia 2017 r. Zażalenie M. G. (1) na wymienione postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 7 lipca 2017 r.

Sąd ustalił, co następuje:

J. P. urodziła się (...), zaś M. P. urodził się (...) Oboje powodowie są dziećmi D. P..

Po raz ostatni wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powodów został zaktualizowany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 12 sierpnia 2015 r. w sprawie III RC 771/14. Na mocy tego wyroku renta alimentacyjna na rzecz wówczas jeszcze małoletniego M. P. została podwyższona z kwoty 400,00 zł do kwoty 450 zł miesięcznie, zaś na rzecz małoletniej J. P. została podwyższona z kwoty 350,00 zł do kwoty 400 zł miesięcznie. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 16 marca 2016 r., kiedy Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił apelację pozwanego od tego wyroku.

Podstawę wydania wyroku z dnia 12 sierpnia 2015 r. stanowiły następujące ustalenia Sądu: Małoletnia J. P. liczy 11 lat i przeszła do 5 klasy szkoły podstawowej, M. P. liczy 17 lat i od września 2015 r. będzie uczęszczać do III klasy liceum i w maju 2016 r. zdawać maturę. Pozwany D. P. pracuje dorywczo i zarabia do 1.500 zł miesięcznie. Miał możliwość zatrudnienia za kwotę 2.100 zł brutto, ale pracodawca nie zatrudnił go uznając, że pozwany znajdzie lepiej płatną pracę.

Od 2010 r. alimenty na rzecz powodów wypłacane są z Funduszu Alimentacyjnego. Toczy się egzekucja komornicza alimentów przeciwko pozwanemu. Stan zaległości wynosi aktualnie około 80.000 zł.

Obecnie J. P. uczy się w siódmej klasie szkoły podstawowej. Zaczęła uczęszczać do klasy sportowej - wioślarskiej. Niezbędny był zakup odpowiedniej odzieży. W ciągu roku szkolnego odbywają się cztery obozy – zgrupowania, wiążące się z wydatkami, m.in. na zakup odzieży.

M. P. w październiku 2016 r. podjął studia w Wyższej Szkole (...) w G. na kierunku politologia, w trybie niestacjonarnym. Aktualnie jest studentem II roku. Nauka odbywa się w co drugi weekend. Odpłatność za naukę wynosi 250 zł miesięcznie. M. P. otrzymywał stypendium socjalne, a obecnie, z uwagi na dochody matki, nie otrzymuje go.

Od 25 listopada 2016 r. M. P. miał zawartą umowę zlecenia z firmą (...) S.A. w Ł., na mocy której był zatrudniony w K. H. w G.. Uzyskiwał dochody około 1.100-1.200 zł netto miesięcznie. Na mocy wzajemnego porozumienia M. P. rozwiązał umowę zlecenia z dniem 27.05.2017 r.

Od 31 sierpnia 2017 r. powód jest zatrudniony na podstawie umowy zlecenia z firmą (...) Sp. z o.o. w G.. We wrześniu 2017 r. uzyskał z tego tytułu dochód w kwocie 78 zł brutto.

M. G. (1) od 3.07.2017 r. jest zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. w G.. Za sierpień 2017 r. uzyskała dochód 1.269,98 zł netto.

Powodowie mieszkają z matką M. G. (1). Nie uległy znaczącej zmianie koszty utrzymania mieszkania, które wspólnie zajmują, ani też koszty wyżywienia powodów i innych ich codziennych potrzeb.

J. P. nie odbywa kontaktów z ojcem w zakresie ustalonym w ugodzie sądowej i nie kontaktuje się z nim od kilku miesięcy. Pozwany nie łoży nic na utrzymanie powodów, poza alimentami spłacanymi przez niego za pośrednictwem komornika sądowego.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- pismo (...) S.A. z 24.03.2017 r. – k. 121;
- informacja dla rodziców o zgrupowaniu szkoleniowym – k. 178;
- porozumienie w sprawie rozwiązania umowy zlecenia – k. 179;
- zaświadczenie o zatrudnieniu M. G. – k. 180;
- informacja od komornika sądowego – k. 186, 194;
- zaświadczenie o zatrudnieniu M. P. – k. 191;
- zaświadczenie o kontynuacji studiów – k. 192;
- zeznania M. G. (1) za powódkę – minuta 33:56- 51:00 nagrania z rozprawy z dnia 24.02.2017 r., minuta 8:36-15:20 nagrania z rozprawy z dnia 13.07.2016 r.; minuta 10:42-20:05 nagrania z rozprawy w dniu 5.10.2017 r.;
- zeznania powoda M. P. - minuta 51:23- 59:50 nagrania z rozprawy z dnia 24.02.2017 r., minuta 15:41-18:50 nagrania z rozprawy z dnia 13.07.2016 r.; minuta 22:23-26:30 nagrania z rozprawy w dniu 5.10.2017 r.;
- zeznania pozwanego D. P. – minuta 1:00:22- 1:14:00 nagrania z rozprawy w dniu 24.02.2017 r., minuta 19:02-25:00 nagrania z rozprawy z dnia 13.07.2016 r.; minuta 26:45-33:30 nagrania z rozprawy w dniu 5.10.2017 r.)

D. P. urodził się (...) Pozostawał w związku małżeńskim z M. G. (1), do 2012 r. Obecnie, od 27 maja 2017 r. pozostaje w związku małżeńskim z M. S.. W małżeństwie tym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej.

D. P. z wykształcenia jest technikiem mechanizacji rolnictwa. Przez większą część okresu zarobkowego, pozwany utrzymywał się z prowadzonej działalności gospodarczej i z prac dorywczych. Przeciętnie uzyskiwał dochód w kwocie około 1.500-1.600 zł.

Pozwany przez pewien czas pracował przy montażu kolektorów słonecznych, jednak zarzucił tę działalność z uwagi na brak zamówień. W ostatnim okresie podejmował głównie prace dorywcze przy remontach jachtów i przy odholowaniu jachtów do właściciela, a także zajmował się wykonywaniem ozdób z drewna.

Pozwany w marcu 2006 r. nabył 100 udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W umowie sprzedaży ich cena została ustalona na 5.000 zł. D. P. w 2016 r. pełnił też funkcję prezesa zarządu w tej spółce. Obecnie nie pełni tej funkcji. Udziały te i wszelkie prawa z nich wynikające zostały zajęte przez komornika sądowego w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym alimentów na rzecz powodów. Wymieniona spółka faktycznie nie prowadzi obecnie działalności. Posiadane przez pozwanego udziały nie przedstawiają wymiernej wartości. Pozwany nie uzyskuje

dochodu z działalności tej spółki. Toczyło się postępowanie przymuszające do złożeniu wniosku o zmianę wpisu w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, w którym na D. P. nałożono grzywnę, następnie uchyloną.

Pozwany posiada udziały w spółce (...) -2.

W dniu 21 grudnia 2016 r. został dokonany wpis do Krajowego Rejestru Sądowego nabycia przez D. P. udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. o wartości 7.500 zł. Prezesem tej spółki została M. S.. Udziały te zostały zajęte przez komornika sądowego.

D. P. nie jest zarejestrowany jako bezrobotny. Ostatnio był zarejestrowany jako osoba poszukująca pracy do dnia 11.11.2015 r. w Powiatowym Urzędzie Pracy w K..

Na mocy umowy o dzieło z dnia 1.08.2017 r. pozwany uzyskał dochód 1.600 zł brutto, zaś na mocy umowy o dzieło z dnia 1.09.2017 r. uzyskał dochód 1.450 zł brutto.

Od dnia 1 października 2017 r. pozwany jest zatrudniony na stanowisku przedstawiciela handlowego w firmie (...) Sp. z o.o. w W. na umowę o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 2017 r. Ma uzyskiwać wynagrodzenie w kwocie 2.000 zł brutto oraz premię miesięczną w wysokości 3% od sprzedaży netto powyżej 30.000 zł.

Obecna żona pozwanego uzyskuje miesięczne dochody w granicach 4.000-5.500 zł.

Po ślubie z M. S. pozwany zamieszkał w wynajętym przez żonę domu, przy czym najem prywatny dotyczy części powierzchni mieszkalnej, z opłatą za najem w kwocie 1.250 zł, a w pozostałej części domu prowadzona jest działalność gospodarcza spółki (...).

D. P. prowadzi aktywny tryb życia, często spędza czas na jachcie, wykonując przy tym zlecone naprawy. W wakacje 2017 r. płynął remontowanym jachtem do Norwegii, by odstawić go do właściciela. W rejs zabrał żonę. Korzysta z wyjazdów sponsorowanych przez jego żonę, głównie na terenie Polski.

Pozwany nie ma innych dzieci, oprócz powodów.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- wydruk informacji z KRS – k. 15-21;
- zawiadomienie komornika o zajęciu udziałów w spółce – k. 22;
- kopie postanowień Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego – k. 27-28;
- kopia umowy sprzedaży udziałów – k. 29;
- wydruki stron internetowych – k. 35-36;
- dokumenty potwierdzające dochody żony pozwanego – k. 77-94;
- pismo PUP w K. – k. 104;
- wydruk informacji z KRS – k. 111-114;
- kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa – k. 181-182;
- kopia aktu notarialnego – k. 183;

- kopia umowy o pracę – k. 184-185;
- kopie umów o dzieło – k. 187-190;
- zawiadomienie komornika o zajęciu udziałów w spółce – k. 195;
- zeznania świadka M. S. - minuta 2:42-28:00 nagrania z rozprawy w dniu 24.02.2017 r.;
- zeznania M. G. (1) za powódkę – minuta 33:56- 51:00 nagrania z rozprawy z dnia 24.02.2017 r., minuta 8:36-15:20 nagrania z rozprawy z dnia 13.07.2016 r.; minuta 10:42-20:05 nagrania z rozprawy w dniu 5.10.2017 r.;
- zeznania powoda M. P. - minuta 51:23- 59:50 nagrania z rozprawy z dnia 24.02.2017 r., minuta 15:41-18:50 nagrania z rozprawy z dnia 13.07.2016 r.; minuta 22:23-26:30 nagrania z rozprawy w dniu 5.10.2017 r.;
- zeznania pozwanego D. P. – minuta 1:00:22- 1:14:00 nagrania z rozprawy w dniu 24.02.2017 r., minuta 19:02-25:00 nagrania z rozprawy z dnia 13.07.2016 r.; minuta 26:45-33:30 nagrania z rozprawy w dniu 5.10.2017 r.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznania świadka M. S. oraz przesłuchanie stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. S.. Zeznania te są jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd tylko w części dał wiarę zeznaniom M. G. (1) przesłuchanej za małoletnią powódkę J. P. i zeznaniom M. P.. Sąd nie dał wiary ich zeznaniom w zakresie, w jakim podali, że M. P. nigdzie nie pracował, ani nie miał zawartej żadnej umowy z kinem H., na podstawie której uzyskiwał dochody. Zeznania te pozostają w sprzeczności z wiarygodnym dokumentem – informacją z firmy (...) - wskazującym na wysokość dochodów powoda, a także są sprzeczne z przedstawionym przez powoda dokumentem dotyczącym rozwiązania umowy z kinem H.. Należy przy tym zauważyć, że powód w sposób wyraźny skłamał w swoim zeznaniu, odpowiadając na pytanie Sądu o wykonywanie pracy w kinie H.. Po weryfikacji przez Sąd tej informacji powód cofnął swój pozew.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego D. P..

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wniosek dowodowy zgłoszony przez M. G. (1) o zobowiązanie świadka M. S. do złożenia zeznań podatkowych za ostatnie 3 lata. Sąd nie ma uprawnienia do badania dochodów świadka i zobowiązywania go do przedłożenia dokumentów, które nie dotyczą dochodów stron.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w skutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie

usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu powód M. P. nie wykazał, aby zasadne było zwiększenie wymiaru obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem niego. Powód jest już osobą pełnoletnią, która studiuje w trybie niestacjonarnym. Taki sposób studiowania umożliwia mu samodzielne zarabkowanie. O możliwościach uzyskiwania samodzielnych dochodów przez powoda świadczy fakt, że dochody takie były przez M. P. uzyskiwane w okresie obowiązywania umowy zlecenia z kinem H. - od 25.11.2016 r. do 27.05.2017 r. Z tytułu tej umowy powód uzyskiwał dochody około 1.100-1.200 zł netto miesięcznie. Należy zauważyć, że powód nadal miał możliwość uzyskiwania dochodów z pracy na umowę zlecenie w K. H., a doprowadził do rozwiązania tej umowy prawdopodobnie w obawie przed utratą alimentów. Jak bowiem wskazała w swoich zeznaniach M. M. P. straciłby alimenty z Funduszu Alimentacyjnego, jeśliby uzyskał jakikolwiek dochód z tytułu zatrudnienia. Należy też zauważyć, że powód nie zgłosił w Funduszu Alimentacyjnym faktu uzyskiwania przez siebie dochodów i nie chciał w ogóle ujawnić tej okoliczności przed sądem.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego względem M. P. istnieje więc tylko w takim zakresie, w jakim rodzice powinni uzupełnić dochody syna do kwoty pozwalającej na samodzielne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb. Obowiązek ten przestanie istnieć kiedy powód uzyska możliwość samodzielnego zaspokajania swoich podstawowych potrzeb.

Należy także podnieść, iż M. P. w swoim oświadczeniu o cofnięciu pozwu, które ostatecznie cofnął, napisał, że uległa zmianie jego sytuacja życiowa. Samo złożenie przez niego wniosku o cofnięcie pozwu może świadczyć o tym, że miał on pełną świadomość braku zasadności jego żądania, z uwagi na uzyskanie możliwości zarobkowych.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo M. P., o czym orzekł w punkcie I. wyroku.

Odnośnie małoletniej J. P., w ocenie Sądu tylko w części wykazała ona, że nastąpiła zmiana jej usprawiedliwionych potrzeb, która uzasadniała dokonanie zwiększenia wymiaru renty alimentacyjnej.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec córki J. P. został ostatnio ustalony w wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 12 sierpnia 2015 r. w sprawie III RC 771/14. na kwotę 400 zł miesięcznie. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 16 marca 2016 r.

Każdorazowo, rozpoznając sprawę o alimenty, należy odnieść się do treści ostatniego orzeczenia w tym przedmiocie lub ugody zawartej między stronami.

Od czasu ostatniego ustalenia wymiaru alimentów do dnia wydania wyroku w przedmiotowej sprawie upłynęło 1,5 roku, zaś samo wniesienie pozwu w przedmiotowej sprawie nastąpiło już po zaledwie 1,5 miesiąca od uprawomocnienia się poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów.

W przeciągu tego czasu sytuacja małoletniej powódki zmieniła się o tyle, że obecnie uczy się ona w siódmej klasie szkoły podstawowej o profilu sportowym – wioślarskim, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami na ubiór sportowy i wyjazdy szkoleniowe. Również z uwagi na wiek małoletniej i szybki wzrost, niezbędne są zwiększone wydatki na odzież.

Zmianie uległ także faktyczny wymiar kontaktów małoletniej z ojcem. Od kilku miesięcy małoletnia J. P. nie odbywa kontaktów z ojcem, a więc nie ponosi on dodatkowych wydatków na potrzeby córki, które ponosił podczas jej pobytu pod jego opieką.

Należy zauważyć, że w toku całego postępowania matka powódki nie przedstawiła żadnego dowodu potwierdzającego dokonywanie jakichkolwiek wydatków na rzecz małoletniej córki i potwierdzającego zwiększenie wydatków w porównaniu z poprzednimi ustaleniami sądu. Zgłoszone żądanie poparła jedynie swoimi ustnymi zeznaniami. Swoje wnioski dowodowe koncentrowała wyłącznie wokół wykazywania możliwości zarobkowych pozwanego oraz dyskredytowania aktualnej żony pozwanego, nazywanej przez nią „kochanką jej męża”. Jedynie z informacji przedstawionej przez nią na ostatnim terminie rozprawy wynika, że małoletnia zmieniła profil nauki i rozpoczęła naukę w klasie sportowej.

Odnośnie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji, należy zauważyć, że D. P. osiąga obecnie porównywane dochody, jakie uprzednio Sąd brał pod uwagę przy dokonywaniu zmiany wymiaru obowiązku alimentacyjnego. Powodowie nie wykazali, aby nastąpił wyraźny wzrost jego możliwości zarobkowych. Poprawiła się natomiast jego sytuacja majątkowa w związku z zawarciem związku małżeńskiego i korzystaniu z lepszej sytuacji zarobkowej jego żony M. S. (obecnie P.). Żona pozwanego jest osobą przedsiębiorczą i pomaga pozwanemu w uzyskiwaniu przez niego dochodów, np. z tytułu umów o dzieło. Pozwany korzysta także z możliwości wyjazdów sponsorowanych przez żonę. Z uwagi na ustrój rozdzielności majątkowej obowiązujący w zawartym przez pozwanego małżeństwie, dochody M. S. (obecnie P.) nie stanowią majątku wspólnego D. P..

Z uwagi na fakt, że jak ustalił uprzednio Sąd, potrzeby małoletniej J. P. wymagały udziału ojca małoletniej w wykonywaniu obowiązku alimentacyjnego w kwocie 400 zł, to z uwagi na zwiększone wydatki szkolne, związane z uprawianiem sportu przez małoletnią oraz związane z zakupem odzieży, uzasadnione było zwiększenie wymiaru obowiązku alimentacyjnego do kwoty 500 zł. W ocenie Sądu kwota ta leży w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego.

Wobec powyższego Sąd podwyższył o 100 zł miesięcznie rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej powódki, z kwoty 400 zł do kwoty 500 zł miesięcznie, o czym orzekł jak w punkcie II. wyroku i oddalił powództwo małoletniej J. P. w pozostałej części (w pkt. III. wyroku) .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Sąd nie obciążył powoda M. P. kosztami procesu, mając na uwadze sytuację majątkową powoda, który nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Sąd nie obciążył małoletniej powódki J. P. kosztami procesu, mając na uwadze, że jest ona osobą małoletnią, nie posiadającą majątku ani dochodów.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 113 ust. 1 i 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi w stosunku procentowym jego przegranej. W pozostałej części Sąd odstąpił od obciążania powodów tymi kosztami.

Sąd nadał wyrokowi w punkcie II. rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- matce powódki;
- powodowi
- pozwanemu

3) za 14 dni lub z apelacją.

G., 2.11.2017 r.